

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYLÓW

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIA
AKADEMII SZTABU
im. gen. broni K. Świerczewskiego
29105

TAJNE

Egz. Nr 1

ppłk dypl. Edward MIKURENDA

**Temat: ORGANIZACJA ZAOPATRYWANIA PRZEZ OKRĘG
WOJSKOWY WOJSK OPERACYJNYCH W CZASIE
PRZEGRUPOWANIA**
(Projekt wykładu)

29105

WARSZAWA

SIERPIEŃ

1967

29105

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYLÓW

ARCHIWUM
LOTYJSKI SZKOLENIOWY
AKADEMII SZTABU
im. gen. broni K. Świerczewskiego
29105

T A J N E

Egz. Nr 1

pplk dypl. Edward MIKURENDA

**Temat: ORGANIZACJA ZAOPATRYWANIA PRZEZ OKRĘG
WOJSKOWY WOJSK OPERACYJNYCH W CZASIE
PRZEGRUPOWANIA**
(Projekt wykładu)

29105

W A R S Z A W A

S I E R P I E Ń

1 9 6 7

29105

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im.gen.broni K.Swierczewskiego

KATEDRA TAKTYKI TYŁOW

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY TAKTYKI TYŁOW

egz.nr...1

Opiekas. gwł 12357

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego
129105

Organizacja zaopatrywania przez okręg wojskowy wojsk
operacyjnych w czasie przegrupowania.

/Projekt wykładu/

WARSZAWA

sierpień

1967 r.

Zagadnienia.

- I. Rola i zadania kwatermistrzostwa OW w zaopatrywaniu przegrupowujących się wojsk operacyjnych.
- II. Organizacja zaopatrywania jednostek wojsk operacyjnych przegrupowujących się przez obszar OW.
  1. Czynniki wpływające na organizację zaopatrywania.
  2. Źródła zaopatrywania.
  3. Zaopatrywanie jednostek przegrupowujących się w poszczególne rodzaje zaopatrzenia:
    - zaopatrywanie w mps;
    - zaopatrywanie w żywność;
    - zaopatrywanie w inne rodzaje zaopatrzenia.
- III. Praca kwatermistrzostwa OW nad wypracowaniem koncepcji i planowanie zaopatrywania wojsk operacyjnych w czasie przegrupowania przez obszar OW.
  - wypracowanie koncepcji zaopatrywania wojsk operacyjnych w czasie przegrupowania;
  - treść planu zaopatrywania jednostek wojsk operacyjnych przegrupowujących się przez obszar okręgu;

I. ROLA I ZADANIA KWATERMISTRZOSTWA OW W ZAOPATRYWANIU
PRZEGRUPOWUJĄCYCH SIĘ WOJSK OPERACYJNYCH

Rola kwatermistrzostwa OW w zakresie zaopatrywania jednostek wojsk operacyjnych przegrupowujących się przez obszar okręgu wynika z miejsca, które kwatermistrzostwo okręgu zajmuje w systemie zaopatrywania w stosunku do tych jednostek. Rozpatrując to zagadnienie należy rozgraniczyć rolę kwatermistrzostwa okręgu w stosunku do jednostek wchodzących w skład wydzielonej z okręgu armii ogólnowojskowej oraz w stosunku do jednostek poza okręgowych przegrupowujących się przez obszar okręgu.

W stosunku do przegrupowujących się jednostek wchodzących w skład wydzielonej z okręgu armii, kwatermistrzostwo okręgu powinno spełniać główną rolę w zakresie ich zaopatrywania. Winno być organem kierującym i głównym organizatorem wszechstronnego ich zaopatrywania w czasie przegrupowania z rejonów alarmowych do granic obszaru okręgu. W organizacji zaopatrywania tych jednostek operowałyby się na planie ich przegrupowania oraz wytycznych i zarządzeniach Głównego Kwatermistrzostwa. Kwatermistrzostwo okręgu wojskowego wypracowałoby koncepcję zaopatrywania i obsługi jednostek przegrupowujących się oraz ujmowałoby te zagadnienia w odpowiednich dokumentach podając organizację i sposób, terminy i miejsca zaopatrywania itp. Na takie ujęcie sprawy pozwala fakt, że kwatermistrzostwo OW w stosunku do jednostek wydzielonych z OW posiada niezbędne dane do zorganizowania i zapewnienia mu pełnego zaopatrywania w czasie przegrupowania. Należy podkreślić, że odnosi się to tylko do zagadnień zaopatrywania. Natomiast w stosunku do jednostek poza okręgowych /z innych OW/ jak i sojuszniczych przegrupowujących się przez obszar OW kwatermistrzostwo Okręgu wojskowego może spełniać tylko rolę ogniwa pośredniczącego między Głównym Kwatermistrzostwem, a przegrupowującymi się jednostkami. W tym wypadku będzie ono organem wykonawczym Głównego Kwatermistrzostwa, które jest organem kierującym i koordynującym zaopatrywanie i obsługę przegrupowujących się jednostek /tak własnych jak i sojuszniczych/ przez obszar kraju. Zadania w tym zakresie Głównego Kwatermistrzostwa realizuje poprzez kwatermistrzostwa okręgów wojskowych

podając ~~wzky~~ im jakie, kiedy i gdzie będą przegrupowywać się jednostki oraz w jakim stopniu, w jakie rodzaje i w jakie ilości okręg będzie je zaopatrywać.

Z roli jaką kwatermistrzostwo OW spełnia w stosunku do jednostek przegrupowujących się wypływają zadania, które można podzielić na dwie grupy:

- a/ Zadania w stosunku do jednostek wchodzących w skład wydzielonej z okręgu armii.
- b/ Zadania w stosunku do jednostek poza okręgowych - tak własnych jak i sojusznicznych.

Część zadań powinna być wykonywana już w okresie pokoju przed rozpoczęciem przegrupowywania, część w czasie jego trwania. Zadania okresu pokojowego będą miały charakter planistyczni-organizacyjny i ujmować będą przedsięwzięcia stwarzające warunki do najlepszego zaopatrywania i obsługi. Natomiast zadania w czasie przegrupowania będą o charakterze praktyczno-wykonawczym w dostosowaniu do konkretnych warunków i sytuacji w jakich odbywać się będzie przegrupowanie.

Uwzględniając powyższe do zadań kwatermistrzostwa OW w zaopatrywaniu jednostek przegrupowujących się należałoby zaliczyć:

a/ W okresie pokoju:

- wypracowanie koncepcji w zakresie zaopatrywania przegrupowujących się jednostek;
- opracowanie planu zaopatrywania przegrupowujących się jednostek oraz jego uaktualnianie w miarę zachodzących zmian;
- rozbudowa sieci źródeł zaopatrywania z uwzględnieniem potrzeb jednostek przegrupowujących się;
- przygotowanie rejonów do wydawania zaopatrzenia jednostkom przegrupowującym się;
- zgromadzenie i usytuowanie zaopatrzenia na pokrycie potrzeb jednostek przegrupowujących się w zależności od przewidywanych rejonów odpoczynków na trasach przemarszu;
- opracowanie planów likwidacji skutków uderzeń jądrowych na źródła zaopatrywania.

b/ W okresie /czasie/ przegrupowania:

- kierowanie zaopatrywaniem jednostek przegrupowujących się;

- koordynowanie zaopatrywania i obsługi przegrupowujących się jednostek oraz dokonywanie korekty planów w miarę zachodzących zmian taktyczno-operacyjnych i zaopatrzeniowych;
- dokonywanie manewru środkami materiałowymi i pododdziałami /urządzeniami/ zaopatrującymi jednostki przegrupowujące się;
- organizowanie likwidacji skutków uderzeń npla - głównie bronią masowego rażenia na jednostki zaopatrujące /otwarzanie naruszonego systemu zaopatrywania/.

II. ORGANIZACJA ZAOPATRYWANIA JEDNOSTEK WOJSK OPERACYJNYCH PRZEGRUPOWUJĄCYCH SIĘ PRZEZ OBSZAR OW

Czynniki wpływające na organizację zaopatrywania

Organizacja zaopatrywania jednostek przegrupowujących się będzie zależała od szeregu czynników, które w mniejszym lub większym stopniu będą na nią wpływać i muszą być brane pod uwagę. Do nich należy między innymi zaliczyć:

- wszelkiego rodzaju oddziaływanie npla na obszar OW, a w tym i na jednostki przegrupowujące się - warunki w jakich odbywa się przegrupowanie;
- usytuowanie pododdziałów /urządzeń/ i środków materiałowych przeznaczonych do zaopatrywania przegrupowujących się jednostek w stosunku do marszrut i rejonów długich odпочыnków oraz ich dyslokacji jednostek;
- stopień ukończenia i możliwości sił przeznaczonych do zaopatrywania przegrupowujących się jednostek.

Przystępując do działań wojennych, walczące strony dążyć będą do stworzenia na obranych kierunkach przewagi sił, przyjmować na nich odpowiednie ugrupowanie operacyjne itp. Nieodzownym warunkiem osiągnięcia tego będzie zawsze przegrupowanie jednostek wchodzących w skład określonych sił operacyjnych. Każda ze stron walczących względnie przygotowujących się do działań będzie chciała zaskoczyć przeciwną. Stąd też przegrupowania wojsk operacyjnych odbywać się będą z reguły w sposób zakamuflowany /pod pozorem ćwiczeń, zmiany dyslokacji itp/ oraz w różnych warunkach ze względu na czas:

- przed wybuchem wojny - w okresie podwyższonej gotowości obronnej państwa i w okresie bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
- wybuch wojny może zastać jednostki będące już w trakcie przegrupowania;
- w czasie prowadzenia działań wojennych.

Warunki, w jakich odbywać się będzie przegrupowanie rzutują w sposób zasadniczy na organizację zaopatrywania przegrupowujących się jednostek oraz pracę organów zaopatrujących. Organizacja zaopatrywania powinna odpowiadać wymaganiom w jakich odbywać się będzie przegrupowanie oraz być elastyczną i dającą się łatwo dostosować do zaistniałych sytuacji.

Przegrupowania w okresie poprzedzającym działania wojenne - w okresie podwyższonej gotowości obronnej państwa i w okresie bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa państwa - odbywać się będą z reguły bez większych komplikacji i oddziaływania npla. W takich warunkach zaopatrywanie jednostek przegrupowujących się nie będzie napotykać na większe trudności. Można przyjąć, że przebiegać będzie zgodnie z uprzednio opracowywanymi planami zaopatrywania. Naturalnie mogą występować różnice w potrzebach materiałowych jednostek w wyniku większego lub mniejszego niż planowano zużycia środków materiałowych ale nie będzie to miało zasadniczego wpływu na organizację zaopatrywania, rytmiczność pracy organów zaopatrujących itp. Sprawy te będą mogły być regulowane przez składnice /źródła zaopatrujące/ we własnym zakresie bez interwencji organów zaopatrujących /kwaterymistrzostwa OW/.

Znacznie trudniejsze będą warunki w zaopatrywaniu jednostek, które wybuch wojny zastanie w trakcie przegrupowania i jednostek przegrupowujących się już w czasie działań wojennych, bowiem npl będzie oddziaływał nie tylko na jednostki przegrupowujące się, głównie w rejonach ich długich odpoczynków /w czasie ich zaopatrywania/, ale także na źródła i organa zaopatrujące. Następstwem tego będą częste zmiany rejonów i źródeł zaopatrywania, bowiem uprzednio przewidziane mogą ulec zniszczeniu bądź też okazać się nieprzydatne z uwagi na odległość powstałą w wyniku zmiany marszrut i nowych rejonów zaopatrywania

/odpoczynków/. W takich sytuacjach wystąpią pokaźnych rozmiarów różnice w potrzebach materiałowych na skutek większego zużycia /głównie mps i am.plot./. Opracowane jeszcze w czasie pokoju plany zaopatrywania w poważnym stopniu okazać się mogą nieaktualne i wymagać będą korekt i dostosowania do zaistniałej sytuacji. Ulegać będzie zmianom organizacja zaopatrywania, a szereg zagadnień w tym związanych wymagać będą niezwłocznego uregulowania im w krótkim okresie czasu i w warunkach ciągłego zagrożenia działaniem nieprzyjaciela.

Problemy związane z przegrupowaniem rozpatrywane są przez dztwa i organa zaopatrujące - organizujące i zabezpieczające przegrupowanie - jeszcze w czasie pokoju. Wynikające z koncepcji użycia jednostek na określonym kierunku działania i ich aktualnej dyslokacji. Koncepcje te znajdują swoje odbicie w planach rozegrania pierwszych operacji na wypadek konfliktu wojennego. Dyslokacja jednostek zaś w naszych warunkach /między innymi/ podyktowana jest faktycznym istnieniem koszar, które w większości otrzymaliśmy i wykorzystujemy po zaborach. A wiadomym jest, że nasze /w ramach Paktu Warszawskiego/ kierunki działań i zamierzania operacyjne nie mają nic wspólnego i nie pokrywają się z zamiarami i kierunkami działań operacyjnych naszych byłych zaborców. Z tego też względu obecna dyslokacja jednostek w szeregu wypadkach nie odpowiada zamiarom ich użycia na określonym kierunku działań. Rozmieszczone są one na całym obszarze kraju natomiast do działań wprowadzane są na określonych kierunkach tworząc uprzednio odpowiednie zgrupowania bojowe /operacyjne/. To powoduje konieczność ich przegrupowań w odpowiednie rejony i na kierunki działań. Uwzględniając powyższe należy stwierdzić, że sposób zaopatrywania jednostek przegrupowujących się zależy w dużym stopniu od dyslokacji jednostek i rubieży, z których mają być wprowadzone do działań.

Stosownie do kierunków działań i przegrupowania, należałoby na poszczególnych rubieżach rozbudowywać bazy zaopatrywania. W czasie pokoju można by je wykorzystywać do bieżącego zaopatrywania jednostek stacjonujących w określonych rejonach. Bazy takie miałyby jednak charakter stacjonarny i przywiązane byłyby na stałe do danej miejscowości z uwagi na ogromne koszty budowy wydaje się, że

ilość ich powinna być ograniczona do koniecznego minimum. Powyższe wskazuje, że źródła zaopatrywania występować będą w stałych obok przegrupowania jednostek występujących zawsze w dynamice. Pozwala to na nagłe dokonywanie zmian w planach przegrupowania jednostek, w zależności od sposobu ich użycia i zachodzących zmian dokonywanych w prowadzeniu działań wojennych. Czynności te jednak są nieodzwonne, bowiem ulegają zmianom dyslokacje jednostek, zmienia się ich charakter /na miejsce zmechanizowanych powstają pancerne, artyleryjskich - raketowe itp/, zmieniają się marszruty, rejonu odpoczynków, ześrodkowania itp, zmieniają się więc i potrzeby nie tylko pod względem wielkości ale i asortymentu środków materiałowych. W konsekwencji tego ^uprzednio rozbudowane bazy zaopatrzeniowe mogą nie odpowiadać w pełni potrzebom należytego zabezpieczenia przegrupowania wg wymogów nowego planu przegrupowania. Rozbudowa nowych baz zaopatrzeniowych do każdego kolejnego /nowego/ planu przegrupowania w praktyce jest niemożliwa z uwagi na ogromne koszty i czas budowy. Taki stan rzeczy dyktuje konieczność organizacji zaopatrywania przegrupowujących się jednostek w oparciu o istniejące źródła zaopatrywania szukając jak najlepszych form i sposobów ich wykorzystania. Z drugiej strony sztaby i dztwa planując przegrupowanie powinny w doborze marszrut i rejonów odpoczynków jednostek uwzględnić rozmieszczenie źródeł zaopatrywania i możliwość organów zaopatrujących w sprawnym zaopatrywaniu.

Rozbudowa baz i nagromadzenie w nich materiałów nie rozwiązują jeszcze problemu sprawnego zaopatrywania jednostek przegrupowujących się. Potrzebne jeszcze są odpowiednie siły zdolne uruchomić mechanizm zaopatrywania. Rozpatrując zagadnienie sił należy uwzględnić następujący stan rzeczy. Jeszcze przed rozpoczęciem przegrupowania mobilizowanych jest szereg jednostek tyłowych dla organizującej się armii i Frontu. Jednostki te przegrupowują się także jak i jednostki liniowe, a w trakcie przegrupowania wymagają zaopatrywania i obsługi na równi z nimi. Bazą mobilizacyjną /wyjściową/ dla tych jednostek są stacjonarne jednostki zaopatrywania i obsługi istniejące w czasie pokoju. Po odmobilizowaniu - wydzieleniu się jednostek tyłowych, w jednostkach zaopatrywania i obsługi /stacjonarnych/ pozostaje tylko niezbędny stan osobowy

do uruchomienia tych jednostek, uzupełniany następnie rezerwami. Ponadto uzupełnienie rezerwą odbywać się będzie stopniowo i to po uzupełnieniu w pierwszej kolejności jednostek wojsk operacyjnych. Mogą być takie wypadki, że przewidziane planami mobilizacyjnymi rezerwy nie przybędą na czas, względnie mogą w ogóle nie przybyć, co może mieć miejsce jeżeli z rozpoczęciem mobilizacji przeciwnik przystąpi do działań wojennych niszczenia baz mobilizacyjnych. W takich warunkach do rzadkości będzie należało 100% ukompletowanie stanu osobowego jednostek zaopatrywania przewidzianym personelem fachowym. Konieczność podyktuje obsadzenie stanowisk osobami nie posiadającym pełnych kwalifikacji. Ich wydajność, rzecz oczywista, będzie niższa, niż sił wykwalifikowanych co z kolei wpłynie na pracę jednostek oraz całość zaopatrywania jednostek przegrupowujących się. Uwzględniając powyższe należy liczyć się w pierwszym okresie z mniejszą wydajnością pracy i szeregiem niedociągnięć na skutek prawie, że nowej obsady jednostek zaopatrywania. Jest to zagadnienie bardzo istotne i powinno być uwzględniane w organizacji zaopatrywania jednostek przegrupowujących się.

Zróżdła zaopatrywania

Zróżdłami zaopatrywania jednostek w trakcie przegrupowania będą składy szczebla centralnego i okręgowego, składy URP i CPN oraz w niektórych wypadkach także magazyny jednostek OTK. Dla małych jednostek np: piekarni polowych, rzeźni, pralni itp., posiadających nieduże ilości środków transportowych jako źródła zaopatrywania w mps w czasie przegrupowania mogą być również wykorzystane stacje benzynowe znajdujące się na marszrucie.

Potrzeby przegrupowujących się jednostek w środkach materiałowych należałoby pokrywać z zapasów zgromadzonych w składach wojskowych tak szczebla centralnego jak i okręgowego. W praktyce nie zawsze będzie to możliwe, bowiem usytuowanie i pojemność składów tych w wielu wypadkach nie będzie odpowiadać potrzebom zaopatrywanych i z tego względu w wielu wypadkach zachodzić będzie konieczność korzystania ze składów cywilnych - URP i CPN, w których wojskowe organa zaopatrujące mogą otrzymać przydziały do swej dyspozycji. Na marginesie należy zaznaczyć, że gromadząc zapasy w składach wojskowych i zastrzegając sobie

odpowiednie ich ilości w cywilnych osiągamy porządane rozśrodkowanie materiałów, a teren bardziej równomiernie nimi nasycony. Ponadto stwarza to warunki stosunkowo dogodną manewru źródłami zaopatrywania. Składy URP i CPN z reguły powinny się wykorzystywać na rubieżach odpoczynku /zaopatrywania/ jednostek przegrupowujących się, w pobliżu których nie ma składów wojskowych, względnie, jeżeli odległość od rejonu odpoczynku jednostki do składów URP lub CPN jest krótsza niż do składów wojskowych. W czasie działań wojennych /w późniejszym okresie/ jako źródła pokrywania potrzeb mogą być wykorzystywane także magazyny garnizonowe. Wynika to z tego, że jednostki opuszczając garnizony zabierają ze sobą środki materiałowe pozostawiając tarę /zbiorniki na paliwo/ i stałe urządzenia magazynowe, w których mogą być później składowane zapasy OW i jako takie wykorzystywane do zaopatrywania jednostek przegrupowujących się.

Zaopatrywanie jednostek przegrupowujących się w szczególności rodzaje zaopatrzenia

W zaopatrywaniu jednostek przegrupowujących się głównymi rodzajami zaopatrzenia będą mps, a następnie żywność. Z tego względu tym rodzajom zaopatrzenia, a głównie mps należy poświęcić więcej uwagi.

Zaopatrywanie w mps:

Dla rozpatrzenia zagadnienia zaopatrywania w mps przyjmuję następujące założenie:

- związki taktyczne rozpoczynając przegrupowanie posiadają pełne zapasy ruchome i doraźne oc w sumie wynosi: benzyn samochodowej 1,5 jn, oleju napędowego 2,5 jn;
- stan zapasów paliwa w pojazdach mechanicznych w czasie przegrupowania nie może być niższy niż 0,25 jn;
- po zużyciu 50% posiadanych zapasów przez związek taktyczny powinno nastąpić ich odtworzenie przez okręg wojskowy;
- wychodząc z granic państwa względnie przechodząc na zaopatrzenie armii związek taktyczny powinien posiadać pełne zapasy ruchome i doraźne.

Według powyższego założenia zapas paliwa posiadany przez związek taktyczny powinien wystarczyć na pokonanie drogi:

- samochodami około 900 km;^{x/}
- czołgami w zależności od typu około 1000-1300 km;
- transporterami opancerzonymi około 1300 km;

Z powyższych cyfr wynika, że po przebyciu 500-600 km powinno nastąpić uzupełnienie paliwa w jednostce przez okręg.

W praktyce ~~xxxx~~ jednak w czasie przemarszu jednostki zużywają więcej paliwa niż przewidziano to normą fabryczną, z tego względu w kalkulacjach należy uwzględnić współczynniki na zwiększenie norm zużycia mps.

W czasie przegrupowania przyjmuje się następujące współczynniki i ich wartości:

- współczynnik manewrowo-taktyczny - dla samochodów 0,3, a dla wozów bojowych 0,35;
- współczynnik eksploatacyjny - dla samochodów 0,4, a dla wozów bojowych 0,3;

Uwzględniając powyższe rozwiązanie przy określaniu potrzebnych ilości paliwa na pokonanie określonej drogi posługujemy się następującym wzorem:

$$P = \frac{L}{S} \frac{1 + k_{mt}}{1 + K_s} \quad \text{xx/}$$

gdzie: P = zużycie paliwa w jn;

L = długość drogi;

K_{mt} = współczynnik manewrowo-taktyczny;

K_e = współczynnik eksploatacyjny;

S = zasięg pojazdu na jednej jednostce napełnienia

l = liczba stała.

Według tego wzoru można określić globalną ilość paliwa potrzebną dla jednostki na pokonanie określonej drogi, Określenie globalnej ilości paliwa jest jednak nie wystarczające dla zorganizowania zaopatrywania związków taktycznych. Do tego celu koniecznym jest jeszcze określenie

x/ Według określenia jedn. uzupełnienia.

xx/ W/g danych taktyczno-technicznych nr bibl.05485

granic strefy /rejonu/ w czasie i miejscu na marszrucie, w której powinno nastąpić uzupełnienie paliwa w związku taktycznym ze względu na zużycie połowy zapasu, a z drugiej strony musi nastąpić, aby zapas ten nie spadł poniżej 0,25 jn co równa się zapasowi nienormalnemu. Dla określenia tej strefy można posłużyć się następującym wzorem:

$$S = \frac{P \cdot 0,5 \cdot 100}{N / 1 + k_{mt} / 1 + k_e /}$$

gdzie: S = droga jaką jednostka może przebyć przy posiadanych zapasach;

P = ilość paliwa przewidziana do zużycia dla danego rodzaju pojazdu mechanicznego w litrach lub kg;

K_{mt} = współczynnik manewrowo-taktyczny;

K_r = współczynnik eksploatacyjny;

1 i 100 - liczby stałe;

0,5 - współczynnik dla określenia granicy, od której powinno nastąpić uzupełnienie paliwa;

0,75 - współczynnik dla określenia granicy, do której musi nastąpić uzupełnienie paliwa.

Posługując się tym wzorem dla otrzymania dokładnych danych należałoby dokonać wyliczeń, dla każdej marki pojazdów mechanicznych będących na wyposażeniu jednostki. Byłoby to jednak uciążliwe, a szczególnie w jednostkach, które transport otrzymają z gospodarki narodowej. Najczęściej będzie to transport różnego typu i różnych marek, dla celów kalkulacyjnych na szczeblu okręgu wojskowego nie jest to chyba koniecznym. Wydaje się, że będzie wystarczającym, jeżeli strefa uzupełnienia paliwa dla związku taktycznego będzie określona na podstawie wyliczeń dokonanych dla jednej marki pojazdów mechanicznych, których stanowią większość parku samochodowego oddziału gospodarczego.

Posługując się uprzednio wymienionymi wzorami określamy globalne ilości mps potrzebnych dla przegrupowujących się jednostek oraz strefy /rejonu/, w których powinny być one zgromadzone. Będą to strefy uzupełnienia paliwa. Uwzględniając powyższe należy przy wyznaczaniu długich odпочынкóв brać pod uwagę wspomniane uprzednio strefy. W szeregu wypadkach strefy te mogą jednak nie pokrywać się z rejonami długich odпочынкóв. Wówczas należy dążyć

aby uzupełnienie paliwa nastąpiło wcześniej niż to wynika z kalkulacji - w poprzednim rejonie odpoczynku.

Po określeniu ilości potrzebnego paliwa i stref uzupełnienia należy wyznaczyć źródła zaopatrywania i określić ilość potrzebnego w nich paliwa do pokrycia potrzeb jednostek przegrupowujących się. Następnie uwzględniając termin i czas odpoczynków, odległość rejonów odpoczynków od źródeł zaopatrywania oraz możliwości i siły okręgu przewidziane do zaopatrywania, należy określić sposób uzupełnienia paliwa w jednostkach przegrupowujących się.

Omawiając sposoby zaopatrywania jednostek przegrupowujących się w mps należy zaznaczyć, że zależeć one będą od szeregu różnych czynników, między innymi od takich jak: ilość potrzebnych jednostek /związkom taktycznym/ mps, odległości jednostek od źródła zaopatrywania, sił i możliwości okręgu i jednostki, czasu trwania odpoczynku itp.

Mówiąc o sposobach zaopatrywania należy podkreślić, że okręg zaopatruje związki taktyczne i samodzielne jednostki jako całość. Nie zajmuje się zaopatrywaniem poszczególnych pojazdów mechanicznych. Przedstawione zatem sposoby zaopatrywania odnoszą się do związków taktycznych i samodzielnych jednostek. Zaopatrywaniem zaś poszczególnych pojazdów jednostek zajmują się właściwi kwatermistrze i dcy. Przy tym należy jednak zwrócić uwagę, że przy określaniu odpowiedniego sposobu zaopatrywania danej jednostki okręg wojskowy musi uwzględniać możliwości jednostki w terminowym uzupełnieniu paliwa w pojazdach mechanicznych. Nie uwzględnianie tego może doprowadzić do niewłaściwej oceny, wyrażającej się tym, że okręg wojskowy będzie w stanie wydać paliwo dla związków taktycznych i samodzielnych jednostek, ale te wówczas nie będą w stanie wydać /uzupełnić/ mps w pojazdach mechanicznych.

Jednym z najłatwiejszych sposobów uzupełnienia paliwa w jednostkach jest wydanie go jednostkom bezpośrednio ze składów mps. Na składach nie posiadających urządzeń /ramp załadunkowych/ dla jednoczesnego wydawania większych ilości paliwa rzędu 150-200 t na godzinę do ruchomej tary jednostek, powinnyśmy być organizowane przez okręg siłami grup tankowania rejonu wydawania mps. Z tych rejonów względnie ze składów, jednostki odbierają potrzebne im mps własnym transportem i dowożą do rejonu odpoczynku

- zaopatrywanie jednostek drogą dowozu mps transportem samochodowym - cysternami samochodowymi i w tarze ruchomej;
- zaopatrywanie jednostek drogą organizowania na rubieżach odpoczynków tymczasowych składów.

Zaopatrywanie jednostek drogą dowozu mps transportem kolejowym może mieć miejsce tylko przy czynnej sieci kolejowej w wypadku dużych odległości rejonów odpoczynków od źródeł /składów/ zaopatrywania /100 i więcej km/. Polegać będzie na dowozie mps w cysternach kolejowych, względnie beczkach ze składów stacjonarnych do stacji wyładowniczych wyznaczonych w pobliżu lub rejonie długiego odpoczynku jednostki. Dowóz ten powinien być tak zorganizowany, aby transport kolejowy z mps przybył na stację wyładowniczą z chwilą przybycia na nią transportu samochodowego jednostek. Dłuższe przestoje transportu na stacjach narażają go na niebezpieczeństwo zniszczenia przez npla. Na stacje wyładownicze należy wybierać stacje niezagrożone działaniami lotnictwa npla i położone możliwie najbliżej zaopatrywanej jednostki. Odległość ta nie powinna przekraczać 10-20 km. Organizując tą drogą zaopatrywanie związku taktycznego należy dążyć aby na każdą jednostkę rzędu pułk i pozostałe oddziały /pododdziały/ związku taktycznego była jedna stacja wyładownicza. W sumie dla związku taktycznego 6-7 stacji wyładowniczych. Przy takiej ilości stacji wyładowniczych osiągamy rozśrodkowanie środków materiałowych, a tym samym zmniejszamy niebezpieczeństwo zniszczenia wszystkich materiałów oraz stwarzamy warunki jednoczesnego i szybkiego rozładunku i zaopatrzenia jednostki w paliwo. O miejscu stacji wyładowniczej, czasie i ilości dostarczonego paliwa związek taktyczny /szczególnie przegrupowująca się jednostka/ powinna być powiadomiony z chwilą otrzymania rozkazu na przegrupowanie, a w wypadku jakiegokolwiek zmian, co najmniej na dobę wcześniej, a to w tym celu, aby dać możliwość kwatermistrzowi związku taktycznego zorganizowania odbioru przydzielonych mps. Przydziału jednostek /pułków/ na poszczególne stacje wyładownicze i odbioru /rozładunku/ mps dokonuje kwatermistrz związku taktycznego transportem własnym, lub oddziału.

Zaopatrywanie drogą dowozu mps transportem samochodowym - cysternami samochodowymi i w ruchomej tarze może mieć miejsce w wyjątkowych wypadkach przy dużej odległości rejonów odpoczynków jednostek przegrupowujących się od stacjonarnych źródeł zaopatrywania i niemożność dowozu mps transportem kolejowym. Rozpatrując ten sposób zaopatrywania należy podkreślić, że wymaga on posiadania /dysponowania/ przez okręg dużych ilości transportu samochodowego i ruchomej tary. Np. dla dowiezienia 1 jn benzyny samochodowej i 1,5 jn oleju napędowego dla DZ potrzebne jest około 530 samochodów "Lublin 51" dla dowiezienia 5300 beczek 200-litrowych, albo około 255 cystern samochodowych 3,5 t. Przyjmując, że na obszarze okręgu jednoczesnego zaopatrywania może wymagać 5-6 związków taktycznych to ilości te wzrosną: 2600-3180 samochodów dla przewiezienia 26500-31800 beczek 100 litrowych lub 1275-1530 cystern samochodowych 3,5 tonowych. Zgromadzenie i uruchomienie tak poważnych ilości tary i transportu na szczeblu okręgu w praktyce wydaje się bardzo problematyczne. Uwzględniając to można bhyba zaryzykować stwierdzenie, że zaopatrywanie jednostek przegrupowujących się drogą dowozu mps tylko transportem samochodowym będzie w praktyce niemożliwe. Sposób ten może mieć jednak zastosowanie jako uzupełniający i to w stosunku do jednostek o mniejszych potrzebach mps i w wypadkach, w których innych sposobów zaopatrywania nie będzie można zastosować. W wypadku stosowania tego sposobu okręg będzie dowoził mps w rejon odpoczynku jednostki i organizował w nim miejsca tankowania poszczególnych pojazdów mechanicznych i wydawania paliwa bezpośrednio do ruchomej tary jednostki. Z tego względu jest to jeden z najszybszych sposobów uzupełnienia paliwa w jednostce bowiem wyklucza prace przeładunkowe. Posiadając tę zaletę to w wypadkach szczególnych, kiedy czas będzie decydującym czynnikiem sposób ten może mieć zastosowanie.

Zaopatrywanie drogą organizowania tymczasowych składów mps na rubieży odpoczynków /strefy uzupełnienia paliwa, jednostek przegrupowujących się może mieć miejsce, jeżeli okręg będzie posiadał w dostatecznej ilości miękkie zbiorniki oraz możliwości i czas na ich uzupełnienie /organizowanie składu/. W tym wypadku potrzebne ilości paliwa

powinny być dowożone transportem kolejowym ze składów stacjonarnych i przepompowywane przy wykorzystaniu rurociągu do miękkich zbiorników. Pojemność tymczasowego składu powinna równać się potrzebom 4-6 związków taktycznych zajmujących kolejno te same rejony odpoczynku. Skład taki powinien posiadać warunki wydawania mps jednocześnie dla dwóch taktycznych związków, a odległość od jednostek nie powinna przekraczać 20 km. Przy tym należy zaznaczyć, że powinien znajdować się względnie blisko czynnej sieci kolejowej. Skład powinien być zorganizowany przed rozpoczęciem ~~przebiegu~~ przegrupowania przez jednostki. Ilość składów będzie zależała od ilości przegrupowujących się jednostek na równoległych marszrutach, na 2-3 marszruty może być organizowany jeden skład lub dwa na 5 marszrut. Będzie to zależało od odległości między marszrutami i rejonami odpoczynków. Odbiór mps z tymczasowego składu organizuje kwatermistrz związku taktycznego przy wykorzystaniu transportu i bary jednostek. Wydawanie mps organizuje okręg siłami grup tankowania wyznaczając 2-3 rejony wydawania. Ten sposób zaopatrywania może mieć miejsce, jeżeli te same rejony odpoczynków zajmuje kilka kolejno przegrupowujących się jednostek, a terminowy dowóz mps transportem kolejowym i samochodowym budzi zastrzeżenia i naturalnie, jeżeli składy stacjonarne znajdują się na dużych odległościach od rejonów odpoczynków, względnie zagrożone są zniszczeniem przez npla.

Wymienione uprzednio sposoby zaopatrywania na obszarze okręgu mogą występować jednocześnie przy zaopatrywaniu kilku związków taktycznych i samodzielnych jednostek w jednym czasie. Jedne jednostki mogą pobierać mps ze składów stacjonarnych, do innych mogą być dowożone transportem kolejowym i częściowo samochodowym, a jeszcze dla innych mogą być organizowane tymczasowe składy. Połączenie i stosowanie na szczeblu okręgu kilku sposobów zaopatrywania, które najbardziej będą odpowiadały w danej sytuacji może zaspokoić potrzeby przegrupowujących się jednostek.

Zaopatrywanie w żywność

Zaopatrywanie w żywność jednostek przegrupowujących się nie będzie zasadniczo trudnym problemem z uwagi na stosunkowo nieduże rozmiary potrzebnych środków spożywczych i parodniowy zapas, który jednostki zabierają ze sobą rozpoczynając przegrupowanie. Potrzeby jednostek pokrywane mogą być z zapasów zgromadzonych w składach okręgowych, centraknych, URP oraz magazynów garnizonowych znajdujących się na trasie przemarszu. W magazynach tych po wyjściu jednostek operacyjnych pozostaną pokaźne ilości żywności, które mogą być wykorzystane dla jednostek przegrupowujących się. Odbioru żywności z reguły jednostki będą dokonywać własnym transportem, ze wskazanych im źródeł, a rola okręgu w praktyce organizować się będzie do wskazania jednostce miejsca i czasu pobrania materiału oraz odpowiedniego przygotowania składu /ramp załadowczych/ i żywności do sprawnego wydawania.

Zaopatrywanie w żywność nie koniecznie musi odbywać się w rejonie odpoczynku i w czasie jego trwania. Jednostka znając miejsce /skład/ odbioru może odpowiednio wcześniej wysłać transport po żywność, który po załadowaniu jej następnie dołącza do kolumn będących już w trakcie marszu. Uwzględniając dyslokację uprzednio wymienionych składów można zaryzykować stwierdzenie, że w ciągu dwudniowego marszu jednostka napotka na swej marszrucie względnie w jej pobliżu jeden z wymienionych uprzednio składów gdzie będzie mogła uzupełnić zużyte zapasy ruchome żywności. Z tego też względu nie ma potrzeby zaopatrywania jednostek przegrupowujących się drogą dowozu żywności przez okręg do rejonów długich odpoczynków.

W zaopatrywaniu w żywność problem stanowi jednak zaopatrywanie w wodę konsumpcyjną i pieczywo świeże. Duże zapotrzebowanie na wodę występować będzie w rejonach odpoczynków, w których nie zawsze będzie dostateczna ilość źródeł wody. Z tego względu okręg wojskowy powinien odpowiednio wcześniej/jeszcze przed przegrupowaniem/ wytypować i zabezpieczyć wyłącznie dla przegrupowujących się punkty wydawania wody na marszrutach i w rejonach odpoczynków.

W wypadku niemożności pokrycia zapotrzebowania na wodę na trasach przemarszu i w rejonach odpoczynków znajdzie konieczność dowozu jej przez okręg wojskowy. Nie posiada on jednak do tego celu specjalnego transportu i zbiorników /na większą skalę/. Problem ten jednak może rozwiązać - przynajmniej częściowo - w porozumieniu z WKO, których poszczególne działy dysponują cysternami na wodę /straż pożarna - dział wewnętrzny/ oraz zbiornikami i cysternami do przewozu mleka /dział zaopatrzenia/, które mogą być z powodzeniem czasowo wykorzystane do dowozu wody konsumpcyjnej.

Zaopatrywanie w świeże pieczywo może być organizowane drogą dowozu go transportem samochodowym do rejonów odpoczynku z większych piekarń garnizonowych i cywilnych, względnie drogą przygotowania pieczywa w piekarniach znajdujących się na trasach przemarszu. Odbioru pieczywa z piekarń na trasie przemarszu dokonywać będą jednostki własnym transportem. Wytypowanie piekarń w porozumieniu z działami zaopatrzenia właściwych komitetów obrony oraz określenie terminów przygotowania pieczywa i powiadomienie o tym jednostek należąc będzie do obowiązków kwatermistrzostwa okręgu. W wypadku niemożności pokrycia pełnego zapotrzebowania jednostek na pieczywo świeże brakujące ilości pokrywane będą sucharami.

Zaopatrywanie w inne rodzaje zaopatrzenia

Zaopatrywanie w inne rodzaje zaopatrzenia w praktyce może mieć miejsce w zasadzie podczas przegrupowania w toku działań wojennych i występować będzie w wypadku działania npla, a szczególnie lotnictwa na przegrupowujące się jednostki. Wówczas wystąpi problem zaopatrywania i to głównie w amunicję plot dla odtworzenia zużytych zapasów ruchomych w czasie zwalczania samolotów oraz w umundurowanie w wypadku skażenia go środkami chemicznymi i promieniotwórczymi w większych ilościach. Zaopatrywanie to będzie miało charakter doraźny. Odbywać się będzie na podstawie meldunków jednostek drogą dowozu ze składów okręgowych siłami i transportem samochodowym okręgu w określone rejony na trasie przemarszu jednostki. Rejony te oraz czas dostarczenia materiału określać będzie okręg.

W toku działań wojennych w wielu wypadkach npl dążył będzie do odcięcia dopływu świeżych sił na front zewnętrzny. Osiągnąć to może drogą wysadzania desantów powietrznych na kierunkach przegrupowujących się jednostek wojsk operacyjnych. Desanty te z reguły będą zwalczane przez jednostki wojsk OTK. Nie należy jednak wykluczać, że w szczególnych wypadkach do zwalczania desantów mogą być także czasowo zaangażowane przegrupowujące się jednostki. Wówczas w czasie walki z desantem jednostki te zaopatrywane powinny być we wszystkie zużyte środki materiałowe przez okręg wojskowy. Odtworzenie zużytych zapasów powinno odbywać się na przyjętych zasadach zaopatrywania polowego jednostek wojsk OTK. Po wycofaniu jednostki z akcji p/desantowej powinno nastąpić uzupełnienie do pełnych norm zużytych zapasów i środków materiałowych.

III. PRACA KWATERMISTRZOSTWA OW NAD WYPRACOWANIEM KONCEPCJI
I PLANOWANIE ZAOPATRYWANIA WOJSK OPERACYJNYCH W CZASIE
PRZEGRUPOWANIA PRZEZ OBSZAR OW

Planowanie zaopatrywania wojsk operacyjnych w czasie przegrupowania odbywa się równolegle z planowaniem zabezpieczenia bojowego przegrupowania tych jednostek przez sztab okręgu wojskowego. Plany zaopatrywania wojsk operacyjnych w czasie przegrupowania są częścią składową planu zabezpieczenia bojowego przegrupowania.

Prace planistyczne, a ściślej mówiąc opracowanie odpowiednich dokumentów planów odbywa się jeszcze w czasie pokoju i winny być one bieżąco uaktualniane w miarę zachodzących zmian ekonomicznych i doktrynalno-operacyjnych.

W zakresie prac planistycznych odnośnie zaopatrywania przegrupowujących się wojsk operacyjnych kwatermistrzostwo okręgu wojskowego może otrzymać z Głównego Kwatermistrzostwa WP określone zagadnienia do opracowania.

Opracowane plany są niczym innym jak graficznym przedstawieniem w odpowiedniej formie i treści zamiaru - koncepcji zaopatrywania wojsk operacyjnych w czasie przegrupowania. Z tego względu prace planistyczne i opracowanie odpowiednich planów w tym zakresie będzie poprzedzone wypracowaniem zamiaru - koncepcji w zakresie zaopatrywania przegrupowujących się jednostek wojsk operacyjnych.

Koncepcję - zamiar wymienioną uprzednio wypracowuje się drogą analizy zadania okręgu wojskowego w organizacji i zabezpieczeniu bojowego przegrupowania oraz oceny stanu i możliwości zaopatrywania przegrupowujących się jednostek wojsk operacyjnych przez organa zaopatrujące okręgu wojskowego.

Podstawami wypracowania koncepcji będą:

- dyrektywy, zarządzenia i wytyczne organów nadrzędnych;
- dane odnośnie przegrupowania jednostek poza okręgowych;
- dane odnośnie zaopatrywania jednostek poza okręgowych;
- plan przegrupowania jednostek opracowany przez sztab okręgu;
- wytyczne i zamiar dcy okręgu odnośnie bojowego zabezpieczenia przegrupowania wojsk operacyjnych.

Dokonując analizy zadań okręgu wojskowego należy określić i wypracować zadania kwatermistrzostwa okręgu wojskowego w zaopatrywaniu wojsk operacyjnych w czasie przegrupowania. Następnie w ocenie stanu i możliwości zaopatrywania przegrupowujących się jednostek należy określić jak najlepszy z punktu widzenia ekonomicznego i taktyczno-operacyjnego sposób wykonania zadań określonych i sprecyzowanych uprzednio w czasie analizy zadań okręgu wojskowego.

Dokonując oceny stanu i możliwości zaopatrywania przegrupowujących się jednostek wojsk operacyjnych należy przeanalizować następujące zagadnienia:

1. Możliwości i skutki oddziaływania npla na jednostki zaopatrywania przewidziane do wykonywania zadań w zakresie zaopatrywania wojsk operacyjnych w czasie przegrupowania. W wyniku analizy tego zagadnienia należy określić:
  - które jednostki zaopatrywania są zagrożone działaniem npla oraz jak ich obezwładnienie wpłynie na wykonanie zadań kwatermistrzostwa okręgu wojskowego w zakresie materiałowego zabezpieczenia przegrupowania;
  - które z zagrożonych jednostek odgrywają główną rolę w zaopatrywaniu przegrupowujących się jednostek;

- jakie należy wykonać przedsięwzięcia dla zachowania żywotności zagrożonych jednostek zaopatrywania oraz zdolności wykonywania przez nie swych zadań;

2. Zaopatrywanie

W ocenie zaopatrywania przegrupowujących się jednostek należy wyodrębnić:

- a/ zaopatrywanie jednostek organizowanych przez okręg i przekazywanych innym organom. Np.: jednostki dla wydzielonej z okręgu wojskowego armii, jednostki dla organizującego się Frontu itp.
- b/ Zaopatrywanie jednostek poza okręgowych przegrupowujących się przez obszar okręgu.

W stosunku do jednostek przedstawionych w punkcie "a" należy przeanalizować:

- stan zapasów środków materiałowych z jakimi jednostki opuszczają rejon alarmowe względnie stałe miejsca rozmieszczenia;
- na jaki czas, względnie na pokonanie jakiej odległości posiadane zapasy wystarczą jednostkom;
- potrzebne środki materiałowe na pokonanie drogi od rejonów alarmowych do rejonów /czasu/ przekazania jednostek na zaopatrzenie innym organom;
- długość drogi jaką jednostka może przebyć przy zużyciu 50 i 75% posiadanych zapasów;
- jakie zapasy jednostka powinna posiadać w czasie przekazywania jej na zaopatrzenie innemu organowi zaopatrywania;
- stan i możliwości jednostek zaopatrywania okręgu przewidzianych do wykonywania zadań na rzecz przegrupowujących się jednostek;
- usytuowanie jednostek zaopatrywania okręgu w stosunku do marszrut i rejonów długich odpoczynków jednostek przegrupowujących się;
- czas trwania i rejonów długich odpoczynków jednostek przegrupowujących się;
- czas trwania wydawania zaopatrzenia dla jednostek przegrupowujących się;
- pojemność tary oraz możliwości transportu jednostek przegrupowujących się;
- stan i wydajność źródeł wody konsumpcyjnej na marszrutach i w rejonach długich odpoczynków;

- możliwości wykorzystania zapasów środków materiałowych będących w dyspozycji innych organów;

Natomiast w stosunku do jednostek przedstawionych w punkcie "b" przeanalizowania wymaga:

- terminy, rejony i ilości materiałów jakie należy wydać przegrupowującym się jednostkom;
- dyslokacja jednostek zaopatrywania w stosunku do rejonów odpoczynków;
- stan i możliwości jednostek zaopatrywania przewidzianych do świadczeń na rzecz jednostek przegrupowujących się.

Analiza poszczególnych zagadnień powinna doprowadzić do określenia najbardziej odpowiedniego sposobu zaopatrywania. wytypowania źródeł i sił zaopatrywania w powiązaniu rejonami i czasem długich odpoczynków. Ponadto do sprecyzowania postulatów pod adresem organów centralnych odnośnie przygotowania i rozbudowy składów, zgromadzenia zapasów w odpowiednich rejonach i składach cywilnych, przygotowania sił i innych środków do sprawnego i terminowego zaopatrywania przegrupowujących się jednostek wojsk operacyjnych.

Wnioski z analizy poszczególnych zagadnień odpowiednio opracowane i zaakceptowane przez dowódcę okręgu wojskowego stanowić będą koncepcję /zamiar/ zaopatrywania przegrupowujących się jednostek wojsk operacyjnych przez obszar okręgu wojskowego.

Treścią koncepcji powinny być następujące zagadnienia

1. Zadania kwatermistrzostwa OW w zakresie zaopatrywania przegrupowujących się jednostek wojsk operacyjnych.
2. Organizacja zaopatrywania:
  - źródła zaopatrywania i sposób pokrycia potrzeb w poszczególnych rodzajach zaopatrzenia;
  - rejony uzupełnienia środków materiałowych;
  - wielkość uzupełnienia zużytych zapasów w jednostkach przegrupowujących się /np: mps uzupełnić do pełnych norm zapasy ruchome i doraźne w ilości 0,3 jn/;
  - sposób zaopatrywania - dostarczania, przyjmowania, dowóz środków materiałowych, po jakich drogach, jakim transportem;
  - ogólne terminy uzupełnienia środków materiałowych w poszczególnych związkach taktycznych oraz terminy dostarczania środków materiałowych do rejonów wydawania.

- termin gotowości jednostek zaopatrywania do pracy;
  - stanowiska osób funkcyjnych odpowiedzialnych za zaopatrywanie w poszczególne rodzaje zaopatrzenia.
3. Zagadnienia kierowania zaopatrywaniem jednostek wojsk operacyjnych w czasie przegrupowania;
- rozmieszczenie stanowisk kierowania;
  - wykorzystane środki łączności;
  - kompetencje kwatermistrzostwa armii w kierowaniu zaopatrywaniem.
4. Inne zagadnienia wynikające z konkretnej sytuacji i położenia oraz specyfiki OW.

Odzwierciedleniem zaś koncepcji i przedstawieniem jej w formie dokumentu ujmującego całokształt zagadnień związanych z zaopatrywaniem jest: plan zaopatrywania jednostek przegrupowujących się przez obszar okręgu wojskowego.

Mówiąc o koncepcji /zamiarze/ i planach zaopatrywania należy podkreślić, że w koncepcji /zamiarze/ zagadnienia ujęte będą w sposób ogólny, w planie zaś przedstawione będą dokładnie. W procesie planowania koncepcja będzie dokładnie rozpracowana. Np.: w koncepcji wystarczy jeżeli będzie określone, że jednostki przegrupowujące się po marszrucie nr 1 zaopatrywać w mps ze składu okręgu i URP w miejscowościach x i y. Natomiast w planie zagadnienia to powinno być przedstawione jakie jednostki, kiedy, w jakiej kolejności będą zaopatrywane na poszczególnych składach, ile przydziela się im mps, kto je wydaje i pobiera itp.

Wymienione uprzednio plany opracowuje się w formie graficznej na mapie z legendą i załącznikami. Zagadnienia jakie powinny być ujęte w planie załącznik nr 1.

OPRACOWAŁ
ADIUNKT KATEDRY TT

SPRAWDZIŁ
ZCA SZEFA KATEDRY TT

ppłk dypl. MIKURENDA

płk dr WOJTOWICZ

Odbito 7 egz.

Egz.nr 1-7 kanc.tajna
Wyk.ppłk MIKURENDA
Druk.K.L.
Nr.ks.02122/WW

Treść planu

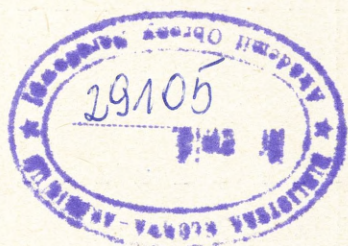
zaopatrywania jednostek przegrupowujących się przez obszar okręgu

- I. Zadania kwatermistrzostwa okręgu w zakresie materiałowego zabezpieczenia przegrupowania wojsk operacyjnych.
- II. Przewidywane oddziaływania nieprzyjaciela mające wpływ na organizację materiałowego zabezpieczenia przegrupowujących się jednostek wojsk operacyjnych.
- III. Rejony alarmowe, długich odpoczynków, wyjściowe /docelowe/ jednostek przegrupowujących się.
- IV. Marszruty jednostek przegrupowujących się.
- V. Rejony mobilizacji jednostek tyłowych dla wojsk operacyjnych.
- VI. Rejony /rubieże/ przekazania jednostek tyłowych kwatermistrzostwa armii.
- VII. Rejony rozmieszczenia składów, magazynów, piekarni itp., w których będą wydawane materiały jednostkom przegrupowującym się.
- VIII. Rejony wydawania /dostarczania/ /stacje wyładownicze/ środków materiałowych poszczególnym jednostkom.
- IX. Organizacja zaopatrywania jednostek przegrupowujących się przez obszar okręgu wojskowego - zał."a"
- X. Plan dowozu środków materiałowych.
- XI. Meldunki i sprawozdania.

Uwaga: Punkty II - VIII opracowuje się graficznie na mapie, zaś I, IX i XI w formie tabelaryczno-tekstualnej.

Plan opracowuje się co najmniej w dwu wariantach uwzględniając możliwości zniszczenia poszczególnych składów /źródła zaopatrywania/ przewidzianych do zaopatrywania jednostek przegrupowujących się. Punkt X opracowuje się w wypadku konieczności dowozu środków materiałowych transportem okręgu ze składnic w rejony odpoczynków - uzupełnienia zapasów /do stacji wyładowniczych itp/. Plan opracowuje się na określony czas np. od N do N + 10. Podpisuje go kwatermistrz i szef sztabu kwatermistrzostwa okręgu wojskowego. Zatwierdza dowódca okręgu wojskowego. Jest on częścią składową planu przegrupowania wojsk operacyjnych przez obszar okręgu. Jednostki zainteresowane otrzymują wyciągi w częściach ich dotyczącej.

11928. Perregelung sivookkei-
mapaohu a lakaal 70. 3/4